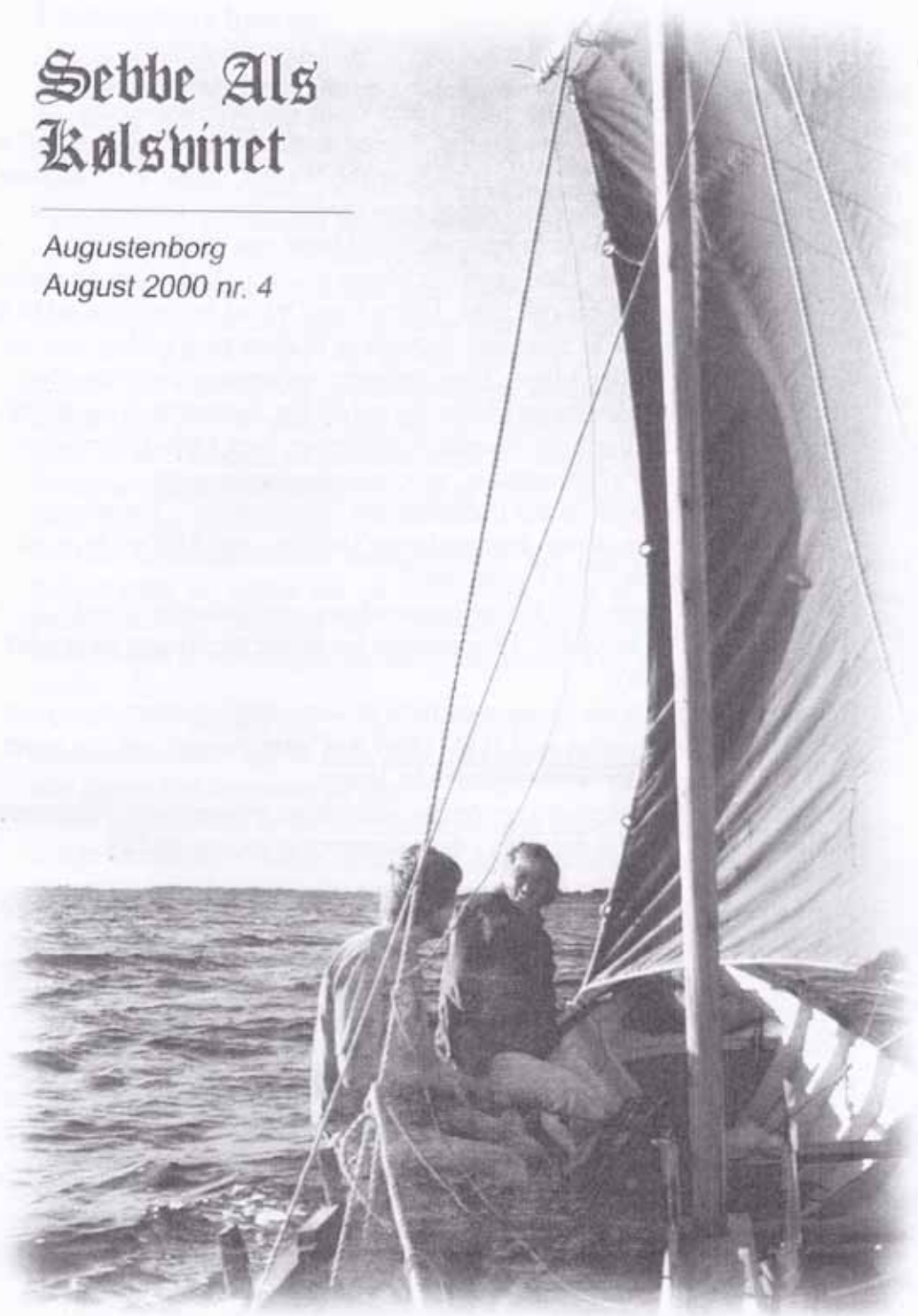

Sebbe Als Kølsbøinet

Augustenborg
August 2000 nr. 4

Redaktørens Brodsø

Det har på mange forskellige måder været en meget begivenhedsrig sommer/sejlsæson skibslaget har haft: Vores deltagelse med "Sebbe Als" i Pete Seeger arrangementet "Ships to Save the Waters" i New York kiksede, på grund af manglende sponsorstøtte, men repræsentanter for skibslaget havde vi med, og som Pete Seeger sagde: "I hope you can bring "The Sebbe Als" to "Atlantic Challenge" in Maine in 2002." Det er her en anden god bekendt af skibslaget residerer- Lance Lee. Det må bestyrelsen nu til at overveje, om vi allerede nu kunne begynde at få dette til at lykkes. Det vil være godt for fremtiden i laget. For yderligere oplysninger om New York arrangementet kan nysgerrige klikke sig ind på flg. hjemmeside og derfra videre til de forskellige amerikanske forbindelser, som f.eks. Clearwater, Pete Seeger, StStW's hjemmeside, m.v. www.the-rosenbergs.net

Men sæsonen bød også på det traditionsrige "Romregatta" i Flensborg (Læs beretningen fra denne dramatiske tur i bladet, som ZDF vil lave en episode om til serien "Der Kommissar").

Da New Yorker-turen ikke kunne gennemføres, var deltagelsen ved "Barsø-træffet" en selvfølge. (Reportagen fra denne tur bringes først i det kommende nummer).

Derudover har Kathrine Jonassen og flere af vores unge medlemmer i flere uger arbejdet på Nausten med at få "Ottar Als" råsejlsrigget, og den sejler efter forlydender bedre end nogensinde. Bravo:

Den deltog derfor naturligt i sæsonens sidste store arrangement "Slesviger Vikingertage", hvorfra der også i dette nummer er en stor og flot reportage.

Jeg må derfor konstatere at Skibslaget er i en ny og rivende udviklig, med mange nye tiltag, fra såvel nye unge aspiranter/medlemmer, som "gamle". Jens Christian Nissen, som døde for nylig, var en af de store drivende kræfter i Skibslaget. Han var med fra begyndelsen og påtog sig formandshvervet sidste år. Vi vil tænke tilbage på mange glade sejl-og arbejstimer med "Lille Kedde". Mindeord i bladet.

Per Rosenberg, Risskov aug.2000

Formandens hjørne

Vi er nu kommet langt hen på sejlsæsonen og jeg vil derfor komme med en foreløbig status. De arbejder der skulle have været udført i år er endnu ikke alle færdiggjort. Der mangler stadig at blive lagt tagpap på den ene side af nausten. Projektet med græstørv på taget må vi derfor udskyde til næste år. Pyntebordene til nausten er færdigbehandlede, men befæstigelse mangler og montering af disse er selvsagt det sidste der kan blive gjort. Montering af den nye brændeovn mangler også stadig. Skorstenen ude i nausten skulle have været pudset op, men da dette ikke blev gjort har vi børstet det løse puds ned og kalket den - nu ser det rimeligt ud. Vi har også været nogen stykker der har haft en gennemgribende oprydning så indvendig ser den meget pæn ud. De ansvarlige for de udvendige arealer har også gjort et godt stykke arbejde så omgivelserne er meget fine med velslået græs. Bulhuset skulle have været rettet op så døren kunne repareres og monteres - dette mangler også stadig.

Antallet af kommercielle arrangementer har i år været meget begrænset hvilket også vil kunne ses på økonomien, men vi har et par stykker der stadig mangler. Derimod har vi fået sejlet en masse med begge skibe i år hvilket også er skibslagets formål, mere herom i de forskellige indlæg her i bladet.

Åbent hus er søndag den 27. august. Det bliver spændende hvor mange der kommer og om vi kan få flere med. Det har ikke skortet på presseomtale og selv Radio Syd har været på pletten.

Vores hjemmeside er blevet opdateret med beretningen for Slesvig og de øvrige beretninger skulle også gerne snart komme derud sammen med en aktivitetsplan - har du mulighed så besøg siden.

Set i forhold til hvor mange medlemmer vi har i Århus har disse gjort et meget stort arbejde og det ikke blot en, men en hel håndfuld.

Den nye rå til Sebbe er også stort set færdig og mangler kun de sidste småting. Det er også tiltrængt. Da jeg sejlede med Ottar i Slesvig kom jeg til at se den bue den gamle "gummirå" havde - uha.

Der er i bladet en arbejdsplan med udgangspunkt i ophaling af skibet. Jeg håber der vil møde ligeså mange op til ophalingen som til søsætningen.

Atmosfæren i skibslaget har været meget fin og hyggelig i år, det er en fornøjelse at mødes med vennerne både til arbejde og fornøjelse - synd for dem der "glemte" at komme, men det kan nås endnu.

Jens Christian Nissen er død

I en alt for tidlig alder er Jens Christian (Cedde) pludselig død. Det kom som et chok for os alle. Cedde kom til Als som dreng og mange af os kender ham fra spejdertiden. Da Sebbe skulle bygges var han en af de meget aktive. Ved byggeriet af både naust og Ottar var han også meget dybt engageret. Han var også meget aktiv med hensyn til sejlladser og havde oparbejdet en stor viden om dette. I mange år sad han i bestyrelsen og efter en pause overtog han posten som formand for skibslaget i 1999. Rådgivning i forbindelse med spørgsmål om skibenes tilstand, reparationsarbejder og konstruktionsændringer var også en af hans styrker. Han har sat sit præg på skibslaget og vil blive husket mange år fremover. Han efterlader sin mor i Augustenborg og sin søster i Italien.

Æret være hans minde.

Steen Weile

Arbejdsplan

Så nærmer vi os tidspunktet hvor skibene skal op og gøres klar til vinteren.

Bemærk! Vi har som arbejdsweek-ender afsat både lørdag og søndag. Lørdag ligger fast, men søndag vil vi kun være der hvis der er nogen der har meldt tilbage at de kommer. At vi har taget begge dage med hænger sammen med evt. tilrejsende.

Besked gives til : Klaus Kay 74454629
 Steen Weile 74473176

30. September Optagning af Sebbe

14. - 15. Oktober Arbejdsweekend

28. - 29. Oktober Arbejdsweekend

11. - 12. November Arbejdsweekend

Noter allerede nu datoerne i din kalender, det ville være synd hvis du glemte dem.

Steen Weile

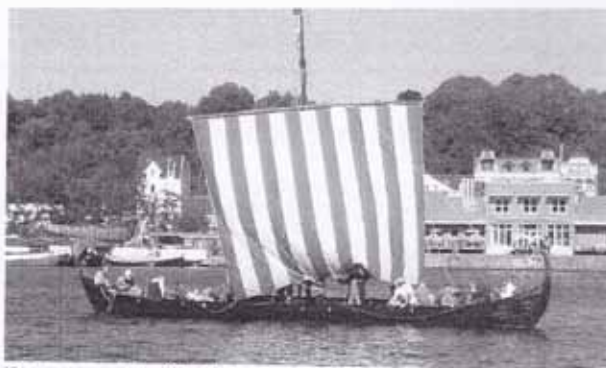
Nye aspiranter

Vi byder følgende to nye aspiranter velkommen:

Torben Schumann

Jacob Schröder

Jesper

Romregatta 2000.

Miraklernes tid er ikke forbi!!!

Den efterhånden to år lange historie om nogle tovlige unge mennesker (vi nævner ingen navne) der ville sætte råsejl på Ottar har taget en ny og spændende drejning. I løbet af denne sommer er miraklet rent faktisk sket; og mandag d. 24. juli var det nye, rustrøde sejl hejst for første gang. Og hvor den dog klæder hende... Jeg synes næsten hun ser ud til at have tabt sig; og er blevet slankere og mere smækker at se til.

Sejlet er på godt 13 kv.m., tegnet med hjælp fra Erik Andersen på Vikingeskibshallen i Roskilde, efter islandsk tradition, hvor man bruger følgende fremgangsmåde:

Man tager et mål fra indersiden af forstævn til indersiden af agterstav, her 7,65 m.

$\frac{2}{3}$ af den længde giver så mastelængden, samt sejlbredde i bunden af sejlet, 5,10 m..

$\frac{1}{3}$ af de 5,10 m. giver sejlbredde foroven.

$\frac{3}{4}$ af de 5,10 m. giver sejlhøjden.

Denne udmåling giver et meget trapezformet råsejl, som er meget velegnet til hård vind (Det er jo også islandsk tradition...) for hvis man forestiller sig masten som en vægtstang, vil båden krænge mere, jo mere sejl man har i højden. Med et trapezformet sejl kan man have et ganske fornuftigt antal kvadratmeter, med mindre krængning. Jeg synes nu at det islandske sejl er en tand for trapezet, så da jeg tegnede sejlet valgte jeg at "justere" lidt på breddeforholdene så sejlet passer lidt bedre til danske vindforhold. Det kom så til at se sådan ud:

Sejlbredde forneden: 4,60 m.

Sejlbredde foroven: 2,20 m.

Sejlhøjde og mastelængde uændret.

De informationer blev sendt videre til sejlmager Astaldo Raahede, sammen med et par ord om at Ottar sejler i megen læ og ofte i modvind. På den baggrund valgte han at lave et sejl i en meget let duradon-dug og med godt med facon i. Og det blev på grund af en lille tanketorsk i sejlmagerværkstedet en bitte smule bredere i toppen end jeg havde

tænkt mig, men det er absolut ikke noget det har taget skade af...

Jeg har sejlet en håndfuld ture i hende med det nye sejl, men ikke nok til at sejlet er fuldt sejlet ind endnu. Ligtovet, der kanter sejlet, har ikke strukket sig helt, så dugen krøller stadig lidt hist og her, men det ser meget lovende ud. Jeg har heller ikke haft mulighed (folk nok) for at prøve at sejle hende i hårdt vejr, men også det lover meget, meget godt.

I let vind klarer hun sig fantastisk. Hun går over stag i ingen vind, og er hun uvillig skyldes det enten:

At sejlet ikke er hejst højt nok, og forliget derfor ikke er strakt.

For lille rorudsving, så hun taber fart inden hun er i vindøjet.

For stort rorudsving, så roret bremser mere end det drejer.

Negativ krængning. Hun kan være umulig at få over vindøjet hvis hun krænger til luv.

Uroligt mandskab. Ottar er fantastisk følsom overfor selv små vægtforskydninger, så man skal sidde stille mens man vender.

Sørger man for at ovenstående er på plads og i orden, vil jeg vove den påstand at hun sejler væsentligt bedre med råsejl end den gamle sprydstagsrig. I let vejr kan hun faktisk sejles af to mand m/k forudsat at de er befarende... Måske man skulle tage hensyn til det i sejlreglementet? Dette må bestyrelsen gerne opfatte som et forslag.

Hun er en smule luvgerrig (vil gerne dreje op i vinden), ganske tilpas efter min smag. Luvgerrigheden vil jo nok tiltage med vindstyrken, men eftersom der alligevel vil være flere folk om bord i hårdere vejr, vil jeg tro at man kan ballaste sig ud af problemet (hvis der er et) ved at flytte folk agterud i båden.

Ellers er der et par detaljer ved riggen der er forskelligt fra Sebbe. Skøder, braser og bugliner/boliner er rundtgående, ligesom på Freja Byrding. Det vil sige, at der fx. ved skødet er tale om et langt stykke tov, der i hver ende er bundet fast til skødebarmen, i stedet for to. Der er ikke noget halstov, da halsen sættes med skødetovet.

Halsen bliver ikke sat på en klampe inden i skibet, men på sejlstikker. De er en slags "mini-kofflinagler" der sættes i et udvalg af huller i essinglisten. Der er tre huller til sejlstikkerne i hver side; forrest et "bidevinds" til når man går på kryds, dernæst "rem" eller "halvvinds" til sidevind og til sidst "toll" eller "rumskøds" til når man sejler med vinden agten for tværs.

Og når sejlstikkerne ikke er i brug skal man HUSKE at lægge dem ind i båden, hvis man ikke som undertegnede vil risikere at begå hærg på dem under en havnemanøvre og derved gøre sig til grin...

Halskarlen slipper i en stagvending hals og boline *samtidig*, og får den nye hals op til sig ved at trække sejlet frem med bolinen. - Eller får den rakt af en venlig sjæl midtskibs.

Der er også en lille detalje med at *alt*, gentager *alt* tovværk sætter sig fast i åretollerne. Men det er vist noget man må lære at leve med.

Skøderne sættes ikke på klamper, men på to små metalpinde der er sat fast i de

agterste tofteknæ.

Det skal også nævnes at Ottar har fået fast rorpind, snittet af et stykke krumvokset træ. Det giver efter min mening meget bedre føling med skibet at have fast rorpind, end den efterhånden temmelig leddeløse styrvolt. Styrvolten er dog ikke smidt ud, i fald nogen skulle foretrække den frem for den krumvoksede...

Men, nu har vi altså mulighed for at øve os i at sejle råsejl, og jeg synes vi skal gøre en indsats for at blive gode til det. Der er stadig et par måneder tilbage af sejsæsonen og jeg vil på det kraftigste opfordre jer alle til at få noget ud af den tid der er. Hvis nogen har lyst til at tage en weekend og sejle fjorden i laser med Ottar, vil jeg meget gerne være med, så slå på tråden (86174957) ...

Det ville også være godt, om bestyrelsen tog problemet med skipperlisten op. Den er alt for kort, og gennemsnitsalderen tyder på at man ikke har været aktive med at lære håndværket fra sig i et antal år. Det er på høje tid at begynde.

Selve arbejdet med rigningen er foregået med hjælp fra Christian Rosenberg, der nærmest gjorde hele arbejdet selv, og mere end rigeligt har aftjent sine arbejdstimer. Dertil en håndfuld venner m. vedhæng fra Århus og Odense, Jane, Emma, Thomas og Sofie der lavede hvad Christian ikke havde nået, og ikke mindst min kjære fader, Viggo, og min kjæreste Jakob. - Og så er der Iben Jensen som vist nok prøver på at vride nogle penge ud af nogen. Tusind mange tak til jer alle sammen.

Og tak også til alle jer der har hjulpet med, bakket ideen op, forsynet os med varmt bad og husly og generelt været herlige.

Til de der stadig er skeptiske overfor hele foretagendet, kan jeg kun sige: Sejl en tur i Ottar, og hvis I stadig ikke kan lide råsejlet, så tager det kun tyve minutter at bytte rig (den gamle hænger brugsklar under hanebjælkerne i nausten). Jeg tror nu ikke det bliver aktuelt. :-)

Så er der kun en ting tilbage at sige.

Det har været aldeles pragtfuldt at gå og arbejde ude på nausten, men det gør ondt at se den forfatning stedet er i. Der er stadig kun tagpap på den ene side af taget, og vandet render ind en del steder når det regner. Brændeovnen er ikke på plads endnu og næsten al mørtlen er raslet af skorstenen og bagvæggen.

Jeg vil meget gerne appellere til Naustudvalget om at få indkaldt til arbejdsdag. Der er meget der skal nås inden vinteren, og vi er en del som gerne vil give en hånd med. Vi skal bare underrettes i tide.

Det var meget om mange ting. Nu skal jeg nok stoppe.

Kjærligste hilsner fra en meget, meget glad Katrine Jonassen.

ROMREGATTA I det herrens år 2000

Romregatta in flensborg

For 11. gang var der arrangeret Romregatta i Flensborg og naturligvis skulle Sebbe deltage også i år – men aldrig har der været så mange startvanskelig-heder som i år. Vores gode skib var blevet sosat, men måtte en tur op på land igen, da hun trak vand værre end en vis mand læser biblen. Da skaden så var blevet udbedret, var det lavvande og umuligt at søsætte Sebbe. Nå, men det lykkedes da heldigvis at få hende i vandet og gjort klar til regattaen.

TORSDAG, DEN 1. JUNI:

Traditionen tro var vi blevet sat stævne i nr. 10 klokken 9.00, hvor der var kaffe/rundstykker og hvor skipper på sin sædvanlige demokratiske måde fordelte besætningen på deres poster. To ting adskilte denne regatta fra andre års. 1. Skipper kom til tiden. 2. Thor havde sin mor med – heldigvis mødte Iben ligeså Blau (ud fra devisen, at Blau ist kein Farbe sondern ein Zustand) som sidste år, så verden var da ikke helt af lave. Besætningen blev som følger:

Skipper
Styrmand m/k
Bådsmænd
Styrbord Halse
Bagbord Halse
Boline
Flatulerende Forgast
Styrbord Skøde
Bagbord Skøde
Styrbord Brase/Nurse
Bagbord Brase

(* Dette job betales af de sociale myndigheder i Århus)

Faldet/forgast
Faldet
Faldet
Proviantmester m/k
Ølmand m/k
Morgenkaffebrygger
Flaglinieansvarlig
Kahytjomfru

Viggo Jonassen
Katrine *noch einmal* Jonassen
Flemming *maler* Møller
Torben Heidtmann
Peter Svendsen
Iben *Dannebrog* Jensen
Lars Gåsvig
Nicole Møller
Klaus Kay
Mette Heidtmann
* Thor Jonassen
Peter Ruhlmann
Arne (*hvor er mine briller*) Grevsen
Morten Mikkelsen
mor Gry Callesen
Tanja Rieck
Louise ?
Katrine S. Kay
Henriette S. Kay

I år havde skipper husket æ pat, så ovenpå kaffen fik vi skippers berømte/ berygtede hjemmelavede morgenbitter for ligesom at understrege, at nu var det på tide at bryde op og komme i gang. Skipper havde også en skild-padde han gerne ville af med. Efter vi havde fået pakket og øst Sebbe roede vi ud til nausten, hvor vi skulle rigge hende til med sejl, da man grundet den ekstra tur på land ikke havde nået at få rigningen klar.

Pludselig kommer æ maler gående ud af broen med de to maste-holdere over skulderen. Stolperne lå lidt over kors og han lignede grangivelig en, der havde set for mange religiøse film. Æ maler manglede sådan set kun en tornekrans for at ligne en bestemt tømrersvend fra Nazareth.

Vi fik nu stuvet det sidste og satte kursen ud af fjorden. Skipper blotede lidt morgenbitter til guderne for en god tur og for en sikkerheds skyld tog vi også en tår sådan nærmest for hyggens skyld. Vi havde ingen problemer med vinden, idet vi havde en frisk halvvind hele vejen ud af fjorden. Problemet kom først når vi rundede Arnkils-øre, da vi så ville få vinden "Lige i bærret" som Ole Rieck ville have sagt det. Men den tid, den sorg.

Vi var hurtigt ude af fjorden og sejlede ind i Alssund, men måtte hurtigt stryge sejlet og gå for årer ind mod Sønderborg, som lå meget laaaangt nede af sundet. Heldigvis havde Torben gjort et slæbetov parat, men den første sejler vi spurgte havde 27 søforklaringer for hvorfor han ikke kunne slæbe os (hans motor var for lille). Til alt held kom der en anden, som slæbte os til Sønderborg, igennem broen og ud til omkring lystbådehavnen, hvor vi kastede slæbet og satte sejlet med kurs mod Langballigau. Imens vi blev slæbt måtte vi øse Sebbe for 3. gang. Hun var simpelthen pisseutæt i år. Det fik tankerne til at gå tilbage til dengang i 1966, hvor vi havde lånt Imme Gram til et sommertogt. Der måtte vi have fast østevagt på hele natten for vandet ikke skulle stå over dørken om morgenen. Trist hvis samme skæbne skulle overgå vores stolte skude. Heldigvis havde vi været så forud-seende at tage en lille el-pumpe med og gudsketakoglov for det.

Det blæste godt og regn blev vi da heller ikke sparet for (vi var jo på romregatta – ingen regatta uden regn). Vind var der masser af, men den kom ikke helt fra den rigtige retning, så vi kunne godt se det blev en af de dage hvor vi skulle krydse, krydse og atter krydse. Vi var hurtigt næsten helt over ved kalkgrunden før vi vendte, men ligemeget hvor meget vi prøvede kunne vi ikke ind til Langballigau – afdriften var for stor. Vi måtte bide i det sure æble og returnere til Sønderborg. Det var vi ikke de eneste, der gjorde. Hele havnen var fyldt op med gamle træskibe, som heller ikke havde kunnet komme videre.

Men ikke nok med det. Skibene lå det ene uden på det andet – selv lå vi som nummer 7 skib alleryderst. Store problemer forude !! Der skulle nemlig ikke ret megen fantasi til at forestille sig hvorledes et par friske ben hurtigt og elegant kunne finde vej op i byen, ligesom man nemt kunne forestille sig de selvsamme

ben ville få væsentlige problemer med at entre 6 skibe og finde Sebbe, når de kom hjem fra byen. Ja, man har endda hørt om en Sebbeviking der engang i Flensburg netop skulle entre en hel masse skibe inden han nåede Sebbe. Den gode mand havde et så voldsomt tilløb, at han ikke nåede at standse ombord i Sebbe, men strøg tværs over skibet og udenbords.

Nå, men det er en gammel historie, og vi fik da heldigvis den gode mand ombord igen. Foreløbig stod den på aftensmad ala chili con carne tilsat lidt Århusiansk krydderiblanding som Iben (den magre høne) stod for.

Problemet med de mange skibe og landgang løste vi selvfølgelig på en for Seberne genial måde. Vi blev nemlig ombord hele aftenen og havde det som socialdemokraterne kalder kammeratlig samvær. Til dette formål havde vi taget 3 liter rom med og min gode ven Torben fik helt sved på panden af alle de varme krus med cacao og rom han med generøs hånd uddelte. Vi andre fik også sved på panden. Alene dampen fra kruset kunne få tårene frem i en gammel viking øjne – om ikke andet, så fordi man må sige der var væsentlig mere rom end cacao i kruset. Senere gik vi over til romgrog, cola med rom som dog ind i mellem blev skyllet efter i en kølig pils. Desværre havde denne cocktail nogle fatale bivirkninger for et enkelt medlem af besætningen. Som hans svigermor ville have sagt: "Jeg kan ikke genkende min svigersøn ud fra den beskrivelse" eller som bankens kunder ville have sagt: "Det ville vi alligevel ikke have troet om en bankdirektør".

Hvad skete der – jo den gode bankdirektør han flatulerede den ganske aften så selv måger og fluer foretrak ombord på de tyske skibe. Hvad resten af besætningen angik, så overlevede den, men det var ikke just liljekonvaller der duftede af i og omkring Sebbe den nat.

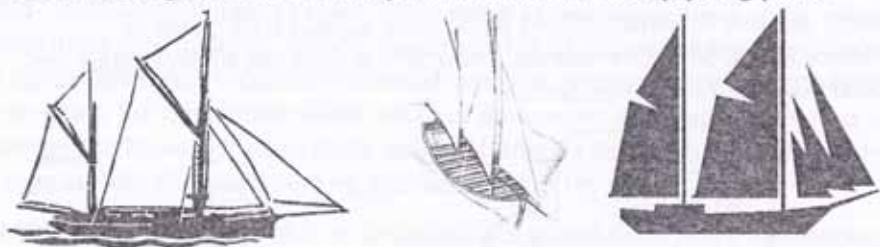
FREDAG, DEN 2. JUNI:

Ovenpå nattens udskejelser var det helt rart, at få teltet af og få lidt frisk luft i lungerne. Vinden var desværre stadig ikke rigtig med os, ligesom vi kunne se, der ikke var ret langt til den næste regnbyge. Så det var bare om at komme i gang med

morgenmaden og få gjort klart skib. Endvidere måtte vi – med et blik på det manglende kaffevand – konstatere, at Louise er bedre til at drikke bajere end til at lave morgenkaffe.

Men på et tidspunkt var vi klar til at stikke til søs og ligesom i går gik der ikke ret lang tid før vi godt på vej til kalkgrunden. Det var selv-følgelig begyndt at regne, da vi påbegyndte det første af mange kryds mod Flensborg. Og det blev mange kryds – hvergang vi vendte strøg vi lynhurtigt mod Kalkgrunden, mens vi når vi returnerede havde en masse afdrift. Det meste af dagen gik på denne måde – den eneste "fornøjelse" vi havde var, at øse Sebbe ca. hver time. Tilslidst måtte vi bide i det sure æble og anmode om et slæb. Det fik vi heldigvis og snart blev der smurt en masse våde håndmadder til den sultne besætning. Æ Maler var ikke så sulten – han havde nærmest den samme grønne farve i hovedet som hans regnslag – og da han endelig fik lidt i skrutten røg det hurtigt udenbords igen. En meget retfærdig "straf" for folk som ikke kender måde. Den gode maler skulle nemlig lige en tur i byen efter gårdsdagens romroderi, hvilket nu blev tilbage-betalt med renters rente. Never mind - Det var ikke meget vi kunne se af Flensborg fjord – gråt i gråt og meget vådt, men nu kunne vi da se skibsværftet og snart var vi inde i havnen.

De sidste par år havde arrangementet været helt nede i bunden af Flensburg fjord, men i år var museumshavnen blevet færdigrenoveret, så hele arrangementet foregik nu ligesom i "gamle" dage ud for museums-havnen, uden der dog var kommet mindre boder af den grund. Vi skulle ligge ved den store kaj ved siden af Alexandra og fik lirket os til kajs mellem diverse bovspryd og pæle.

Skipper var in guter Laune, så vi fik en times landlov inden der skulle gøres klart skib og teltes til for natten. Som sædvanligt var det et stolt syn med alle de gamle træskibe i havnen, men vind- og vejrmæssigt så det ikke godt ud for morgendagens kapsejlad, selvom det heldigvis var holdt op med at regne. Vel ombord igen fik vi hurtigt gjort Sebbe klar til natten, hvorefter den stod på fællesspisning på den græske restaurant. Det var dejligt at komme ind i tørvejr og få et godt foder med tilhørende øl og det var ikke kød der manglede på tallerkenen. Senere gik vi en tur gennem strassen og op til Hansens Brauhaus, hvor vi fik et par meter øl inden vi godt fyldte vendte snuden hjemefter mod Sebbe og de ventende soveposer. Men det skulle vise sig, at nattens trængsler længe ikke var forbi, idet 4 unge tyskere havde fået den geniale idé, at udstyre

deres Personkraft-wagen med et kæmpe stereoanlæg med stor forstærker og 8 højtalere. (mindre kan nemlig ikke gøre det, når man er ung tysker).

Dette fantastiske anlæg blev parkeret lige ud for Sebbe og efter at have hørt på drønhøjt teknomusik en times tid, var selv skippers tålmodighed slut. Med Klaus Kay som anstands dame gik skipper med blodskudte øjne, uglet hår, stinkende af hvidløgssånde og iført genbrugsunderbukser fra Irma hen til de stangstive og et eller andet påvirkede unge germanere. På sin stille og rolige måde bad skipper dem skruer ned for musikken, da der var flere søfolk, som gerne ville ha' lidt søvn i øjnene inden morgendagens store kapsejlad skulle finde sted. Det må konkluderes, at dette ikke havde den store effekt, ja faktisk så var de skide ligeglade med sådan nogle dummen Dänen.

Resolut gik skipper ombord på Sebbe og hentede vores økse, hvorefter han gik tilbage til tyskerne, som nu pludselig var væsentlige mere lydhøre, da en af die dummen Dänen stod med en økse i hånden. Klaus benyttede lejligheden til at slukke for bilens motor og tage nøglen. Der bredte sig en velsignet ro over havnepladsen, kun afbrudt af diverse højtråbende argumenter af tysk oprindelse, men snart efter forstummede det. Klaus og skipper kom ombord igen (tyskerne havde fået bilnøglen igen). Endelig kunne vi sove – troede vi da!!

*Fra det tyske politi's
Billedarkiv
Flensborg afdeling*

Cirka tre kvarter efter alt dette halloj var det galt igen. Nye høje tyske verbaler lød inde fra havnepladsen og pludselig blev der banket på teltet og råbt: "POLIZEI"!!! "Ja, det er godt med jer fulderikker – hold kæft og skrid." Lød svaret fra Sebbe. En gang til blev der sagt polizei, men vi ignoredede dem, hvorefter de forsvandt. 5 minutter efter lød der en ny banken efterfulgt af ordene: "Det er ordensmagten, kan I så lukke op"!! Det viste sig, at være det rigtige tyske politi, der ledte efter ein graubärtige alter Mann der mit einer Axt bewaffnet war. Be-skrivelsen kunne godt minde lidt om vores skipper og historien var som følger: De unge tyskere havde i deres enorme brandert meldt skipper til politiet fordi de følte sig truet på livet af samme herre.

Skipper forklarede ordensmagten, at han flere gange havde bedt de unge mennesker om at dæmpe sig, da ingen ombord på skibene kunne sove for den larm som stereoanlægget på PKW nr. ---- udstødte, samt at samme unge mennesker havde været ligeglade indtil andre over-talelsesmidler diskret blev bragt i anvendelse. Og nu blev politiet pludselig mere interesseret i hvordan de unge mennesker kunne køre bil i den forfatning de var i og med et høfligt: "Gute

Nacht" kunne vi endelig lægge os til at sove til akkompagneret af de unge tyskeres højlydte diskussion med ordensmagten: "Aber wir haben fast nie sehr laut gespielt."

LØRDAG, DEN 3. JUNI

Vi vågnede til en helt ny og anderledes dag. Det var nemlig blevet godt vejr med ingen skyer og høj sol. Desværre var der heller ikke ret meget vind, men foreløbig var det morgenmaden der stod på program-met. Vores gode ven maler dukkede op iført kone og rundstykker samt nylagte æg og det var jo ikke at kimse af. Efter vel overstået morgen-foder fik vi gjort klart skib og belavede os på at komme fra kajs. Den gamle damper Alexandra var også vågnet op til dåd. De var i fuld gang med at steame op. Det ene efter det andet gamle træskib lagde fra kajs, så der var trængsel på fjorden. Vi kom roende langs med de endnu fortøjede skibe, da der pludselig kommer en galease med til-hørende fjols sejlene over fra den modsatte bred og på tværs af alle de udgående skibe. Han var ved at sejle ind i Bonavista (og hun er stor) og for at undgå hende sætter han fuld fart på lige ned mod os – han havde overhovedet ikke set os. Vi råbte og skreg, men lige meget hjalp det. Han havde kurs lige ret agten for vores mast.

Det var ikke synkronroning vi præsterede de næste på minutter, men hold kæft hvor vi roede til og det lykkedes os heldigvis at komme så langt frem, så han strøg på tværs lige agten for os – og først der opdagede han, at han havde været lige ved at sejle os ned. Vi må indrømme, at der fra vores side fløj et par mindre pæne gloser over vandet og tyskkyndige på kajen hævder at have opfattet ord som Assloch og Sonntagssegler og alt taget i betragtning nok også yderst dækkende for situationen. Vi måtte lige sunde os lidt efter denne omgang, hvorefter vi roede videre ud mod startbøjen.

Vi satte sejl og gled stille og roligt fremefter på en halvvind der næsten ikke var nogen vind. Solen skinnede, vi lå midt i feltet – ja faktisk havde vi mere fremdrift end de store skibe i den svage vind.

Det kunne ikke være bedre. Flensborg fjord viste sig fra den bedste side – solen skinnede og der blev dømt fest på fordækket og inden længe genlød forskibet af gode historier og kølige pilsnere.

Da vinden fortsatte med at være yderst ringe, besluttede regatta-ledelsen at forkorte kapsejladsen og via Rettungsdienst fik vi at vide, at vi nu skulle runde Okseøerne i stedet for at sejle helt ud til bøjen.

Det fejrede vi med frokost og satte kurs ned mellem de to Okseøer, idet vi ville sejle mellem de to øer, da vi jo ikke stak så dybt som de store skibe. Farten var ikke overvældende, så der blev givet tilladelse til at bade, hvilket flere benyttede sig af bl.a. en vis taxichauffør fra Århus. (Altså mor Gry – Nu må den dreng på Nuppo).

I fin stil var vi på vej ned mod målskibet, men forinden måtte vi lige løse et stort problem. Da Freja for 27. Gang jo ikke var dukket op, kunne vi ikke undgå at blive nummer 1 i vores klasse og præmien ville være æren og et eller andet ubrugeligt l---, mens nummer 2 som bekendt får 3 liter rom. Løsningen var ligetil: vi sejlede ned til mål-skibet og målbøjen og kom flot igennem som nummer 1, hvorefter vi lavede en vending rundt om målskibet og kom nu igen ind over mållinien denne gang som nummer 2. Det bedste var dog, at vi lå godt placeret og var derved kommet af med skildpadden.

Da vi nåede havnen og vores fortøjningsplads var kajen sort af mennesker – det gode vejr havde lokket folk ned til havnen for at nyde de mange gamle skuder. Vi slappede lidt af, hvorefter vi gik i gang med teltningen, så vi ikke skulle til det, når vi kom hjem fra spis-ningen, som i aften skulle foregå på Hansens Brauhaus. Vores anstrengelser ved målskibet havde båret frugt og ved der grosse Preisverteilung fik vi således både en 1. og 2. Præmie – de 3 liter rom var hjemme. Hvad vi fik til 1. Præmie må jeg indrømme at det har jeg faktisk glemt.

Nå, men nu afsted til Hansens hvor et gedigent aftensmåltid ventede. Onkel 1, som desværre måtte melde afbud til turen, havde været så forudseende at have

bestilt bord, så vi sad samlet. Snart efter flød bordet med lammekorteletter, steaks, burgere og indtil flere meter øl, jo Seberne var ankommet og vi nød det.

Aftenen gik og vi gik med og tilsidst var tidspunktet kommet, hvor vi noget stivbenet sætte kursen mod havnen. Nogle gik en ekstra tur på markedspladsen for at høre lidt musik og hvem ved måske drikke en enkelt øl, mens andre stavrede ombord på Sebbe og fandt soveposerne frem, hvorefter lyset gik ud.

SØNDAG, DEN 4. JUNI

Næste morgen kunne vi kende romregattaen igen. Det var koldt og blæsende, Vind var der masser af – bare ikke så vi kunne bruge den, ligesom det var et spørgsmål om tid førend det begyndte at regne. Gud ske tak og lov for, at vi skulle ind i det store telt og ha' morgenmad, men ak ak her fik vi den første af mange prøvelser den dag. En eller anden gammel senil skipper havde glemt at få billetter til dette morgenmekka, så de ville ikke lukke os ind. Øv og tre gange øv, men vi måtte jo så selv i gang med at lave morgenskaftning af de sørgelige rester vi havde i proviantkassen.

Efter endt stående morgentaffel på kajen, gik vi i gang med at aftelte og gøre klart skib til hjemturen. For årer gik det ud af havnen og iført sweater og regntøj satte vi, stadigvæk for årer og i silende regnvejr, kursen ud af Flensborg Fjord. Ud for skibsværftet fik vi os et slæb og vi forsøgte at gøre os det så gemütlich som muligt i det dårlige vejr. Jo længere ud af fjorden vi kom, jo mere blæsende og vilde blev bølger-ne, så vi besluttede at lave en overdækning foran masten. Det bøvlede vi så med et stykke tid, men indrømmet resultatet så ikke særlig elegant ud, men der var da lidt tørvejr derinde. En Peter Olesen ville nok havde bedømt overdækningen som en særdeles grim øjenbæ, men never mind.

Agterude kunne vi se Constance af Sønderborg kom mosende og da vores slæb skulle videre til Slesvig, gjorde vi klar til et slæbeskift. Rundt om os dunkede andre skuder for motor ud af fjorden, der var ingen som havde nogen former for

sejl oppe. Constance indvilgede heldigvis i at tage os på slæb og med besvær fik vi skiftet slæbetrosse.

Jo det var prøvelsernes dag og nu skete noget, som heldigvis sjældent sker. 3 af besætningsmedlemmerne gik kolde og selvom de sad inde under halvtaget var det alligevel koldt når man sad stille og ikke bevægede sig. Der blev skiftet sokker og sko, soveposer blev fundet frem, ligesom vores sølvpapir varmetæpper blev fundet frem og som rosinen i pølseenden blev jeg degraderet til levende varmedunk, mens Nicole nursesede og Klaus hentede råmaterialer af tørre ting i sine rummelige køjesække.

Men prøvelserne var ikke forbi endnu. Selvom Constance var en stor tidligere Vesterhavskutter huggede og rullede hun i søen og en gang i mellem gav det også et ryk i Sebbe, så man skulle holde godt fast når en sø kom rullende. Ved sådan et ryk var mor Gry så uheldig at falde bagover og slå nakken i dørken. Der blev ikke slået hul, men hun var noget groggy bagefter. Endelig kunne vi se lystbådehavnen i Sønderborg, hvor Constance havde sin fortøjningsplads. Gud ske lov var han så flink at trække os helt ind i selve Sønderborg havn – det havde været et hestearbejde at skulle ro fra lystbådehavnen og ind til havnen i det dårlige vejr – Tak for det Constance !

Efter at have smidt slæbetrossen gik vi for årer ind i fiskerihavnen for at få pustet lidt ud og få klaret en masse praktiske ting. Først og frem-mest skulle vi ha' mor Gry en tur på skadesstuen for en sikkerheds skyld, dernæst skulle vi ha' arrangeret en hjemtransport for de tre kulderamte, så de kunne komme hjem og få et varmt bad og sluttelig skulle vi arrangere et slæb hjem. Ventetiden foregik på Sundhalle med toiletbesøg, varme groggs og kaffe. Så kom bilen efter de tre kuld-skære som Nicole lagde badeværelse til. Klaus tog med til Augusten-borg for at hente vores slæbejolle Fie. Imens gik vi andre ombord i Sebbe og fjernede resterne af vores fine overbygning og begyndte at ro igennem broen.

Det var holdt op med at regne og vinden var løjet meget af. På den anden side af broen satte vi sejl og for en svag vind gik det op gennem Alssund. Vinden fløvede mere og mere af og da vi havde rundet Arnkilsøre (en anelse tæt på revlen, men det gik) og sejlede ind i Augustenborg fjord var farten lig med det fru Grau's højere danse-skole ville ha' kaldt: "en slow fox". Men hvad måtte vores øje skue ret fremme? En slæbejolle iført Klau Kay med fuld fart hen mod Sebbe.

I en fart fik vi sejlet ned og slæbet gjort klart og nu gik det i ala quick step ind ad fjorden. Vi gjorde holdt ved nausten og lossede alt det, som skulle oplagres der, ligesom vi hængte de våde redningsveste til tørre. Ombord i Sebbe igen hvorefter det gik det sidste stykke ind i bunden af fjorden for at fortoje Sebbe. Det var selvfølgelig begyndt at regne lidt igen, men det var peanuts mod det vand vi havde fået hele dagen. Sebbe blev losset for bagage og vi gjorde klart skib, ligesom vi som det sidste satte den elektriske pumpe i gang – håber vi kan få hende mere tæt, for der er næsten blevet øst mere på denne tur end på alle de ture jeg har været med på i de sidste 30 år.

Den 11. Romregatta var slut, nu skulle det gøre godt at komme hjem til min gode ven Torben og få et varmt bad og noget fast føde og måske en lille én. Vejret havde, bortset fra en enkelt dag, som sædvanligt været af det våde, endvidere var vi ved at blive sejlet ned i Flensborg (idioten blev da også ved der Preisverteilung udnævnt til regattaens klovn) ligesom hjemturen ikke var til at skrive hjem om, men alligevel synes jeg vi har haft en god tur, selvom det ikke blev til så meget sejlads, grundet vejret, som vi kunne have ønsket os.

Lad mig her ved slutningen af årets første sejlads sige alle tak for en god tur med ønsket om, at Sebbe, trods hendes incontines, vil blive flittigt brugt resten af sommeren.

PETER SVENDSEN

En københavners oplevelser med Sebbe Als.

Så længe jeg kan huske tilbage har jeg interesseret mig for vikingernes liv og færden, jeg har læst en masse forskellige bøger og jeg har da også besøgt vikingemuseet i York.

Min slumrende interesse blev derfor vækket da Peter Svendsen kom ind i familien og fortalte om turene og om hvordan man havde bygget Sebbe og Nausten. Jeg forsøgte flere gange at komme med på en tur, men det var vanskeligt sagde han, for der var altid booket op, men til sidst lykkedes det at få et Wildcard til Rom regattaen 2000. Kristi Himmelfartsdag mødte vi så op i Slotsalléen 10 i Augustenborg til morgenkaffe og en lille hjemmebrændt een som skipper (Viggo) havde medbragt, det så ud som om han havde tabt sin skrå ned i flasken, men det viste sig at være engelsk lakrids, drammen smagte iøvrigt fortræffeligt og snakken gik da også lystigt om tidligere ture og den forestående.

Senere blev opgaverne ombord fordelt og jeg skulle stå ved faldet, hvad ialverden det så ellers var for noget. Som styrmand valgte man en ung dejlighed som jeg først troede de havde røvet på et tidligere togt, men senere fik jeg af vide at det var skippers 19årige datter Katrine, jeg fik god grund til at ændre opfattelse af at der ikke kun kommer dumme vittigheder fra Århus, men også spændende mennesker som kan deres kram.

Bagefter tog vi så ned i havnen og der lå hun i det blanke vand, badet i solskin og trods sine 30 år stadig slank og yndefuld, et smukt syn, men jeg skulle senere erfare at hun havde lidt problemer med at holde på vandet.

Vi læssede så vores grej ombord og roede over til Nausten for at hente de sidste ting ombord, kogegrej-servise-redningsveste og en del andre ting, bla. skippers økse som han senere skulle få god brug for.

Vi satte nu sejl og stod op gennem Augustenborg fjor for en svag brise, men snart trak skyerne sig sammen og øste vand i stride

strømme ned over vore syndige hoveder, apropos øste, det brugte vi en del kræfter på, da hun som før nævnt havde vandproblemer.

Det blæste op, men desværre for os var vinden i sydvest, så det var på et langt ben vi krydsede ned gennem Alssund med en fart af 3-4 knob.

Ved 18 tiden meddelte skipper at vi ikke med den vind kunne gå ind i Flensburg fjor, og da der ingen udsigt var til et slæb vendte vi Sebbe og nærmest fløj på vandet med vinden ret ind agter, tilbage til Sønderborg på en times tid, hvorefter vi våde og forfrosne riggede presenninger til for natten.

Svendsen havde fortalt mig at første aftenens menu plejede at være gule ærter, det glædede jeg mig til at få, men Iben syntes vist nok at Chili con carne var meget bedre, - indrømmet det smagte pragtfuldt og så gav det varmen.

Ud på aftenen bryggede Torben Rom med varm The til os og efter to-tre stykker af hans rigelige bryg, fik de fleste af os en velfortjent søvn resten af natten.

Næste morgen havde vejret ikke bedret sig, men ukueligt stod vi igen ned gennem Alssund og ud i sønderborg bugt, det regnede og vinden var stadig strid og i sydvest om styrbord, så det var med nogle lange kryds vi langsomt kom fremad. Maler må have syntes vi havde for meget tonnage for han gylpede en del af det udenbors.

Skipper havde for en sikkerheds skyld lavet en aftale om et slæb til Flensborg og ved 18 tiden nåede vi frem, frysende og våde men, stadig i godt humør.

Efter et varmt bad drog op i byen for at få noget at spise og resten af aftenen tilbragte vi i Hansens øltelt på havnen i godt selskab med et hollandsk orkester der spillede irsk folkemusik, øllet var billigt og selv om vi forsøgte lykkedes det os ikke at få tømt hanerne.

Da vi vågnede næste morgen så vi at der var noget der var helt forkert, solen skinnede fra en skyfri himmel og der var ikke en vind der rørte sig og det netop i dag, da vi havde brug for al den vind vi kunne få til konkurrencen. Bad Luck som det hedder på nudansk.

Da vi roede ud af Flensborg havn var der en tumpet Tysk

skipper der nær havde vædret os fordi han lige skulle vende i havnen og sejle ind foran et større skib som skjulte os for ham, vi var ærlig talt temmelig rystet efter den oplevelse.

Selv om distancen blev forkortet ned til en tredjedel hjalp det ikke stort, for skibene drev bare rundt på fjorden med alle kludene oppe stort set uden at komme ud af stedet, flot var det at skue, men det var alligevel den rene badeferie at se på, og flere hoppede da også i det kolde vand..

Sebbe kom som det eneste Vikingskib over målstregen, derved sikrede vi os 21 Rom og da vi nu var i gang rundede vi dommerbåden endnu en gang og vi fik på den fikse måde også andenpladsen som udløste 11 Rom.

Efter sejladsen var vi oppe i byen og spise og senere var vi rundt i de forskellige øltelte på havnen, inden vi sent tørnede ind..

En del unge Tyskere i et par biler parkeret på kajen lige ud for skibet spillede larmende musik hele natten og det var så her skipper med øksen i hånden fik overtalt dem til at fortrække til et andet sted.

Søndag morgen var alt igen ved det gamle, det regnede og var koldt og vinden var endnu engang imod os, så vi fik et seks/syv timers slæb helt til Sønderborg, hvor vi våde og forfrosne søgte lidt varme og noget at spise på en havneknejspe.

En del afmønstrede og vi andre fik slæbt Sebbe til Augustenborg. Her afmønstrede jeg og skulle så tage afsked med en masse rare mennesker som jeg havde delt godt og ondt med i 4 spændende dage, - det var lidt svært, men jeg havde haft en pragtfuld tur så jeg blev hurtigt glad igen.

Kærlig hilsen

Arne

Scener fra årets Romregatta

Dagbog fra Slesvigturen

Turen blev en stor oplevelse for deltagerne på alle måder. Vi blev godt modtaget, hyggede os sammen, fik sejlet og delte den gode atmosfære med de øvrige deltagere. En tak til organisatorerne fra Slesvig - det var en stor opgave og selv om ikke alt klappede lige efter planen fik vi en god tur og håber at kunne deltage igen om 2 år.

Starten

Torsdag mellem kl. 09.00 og 09.30 mødtes vi på Slotsallé og fik morgenkaffe og rundstykker. Iben der skulle have været mødt havde ingen hørt noget fra - hun havde været umulig at få kontakt med. Katrine J. havde håbet på at få et par stykker mere med og Arne kunne først komme dagen

efter. Vi var derfor en ret begrænset besætning. Efter morgenkaffen gjorde vi Sebbe klar og slæbte hende ud til nausten, hvor vi fik det sidste ombord. Her fik vi også journalist Henriette og fotograf Ulrik fra Jyske Vestkysten med. Vejret var rimeligt da vi gik ud om end temmelig gråt og det havde regnet. Vi satte sejlet og med Fie hængende bagved gik vi ud af fjorden. Vi havde en passende vind og et stykke ude af fjorden gik Klaus og Ulrik ombord

i Fie og fik fotograferet. Kort efter begyndte det at regne i stride strømme og da vi kom op til Arnkil besluttede vi os for at lægge til ved Sottrupskov kro. Ud af mandskabslisten kunne vi se at det ville være umuligt at sejle Sebbe til Slesvig dagen efter - det kunne kun blive et slæb.

Vi skulle sejle Fie til Augustenborg for at aflevere pressefolket, der i mellemtiden var blevet våde helt indtil skindet. Sylvie og Nicole blev ombord på Sebbe. Det ville være kedeligt hvis vi alle skulle gå for slæb til Slesvig og jeg foreslog derfor at tage Ottar med ud så vi kunne sejle hende derned. I Augustenborg ophørte regnen, men også vinden - vandet var helt

flat og vi måtte derfor slæbe Ottar. Ud for lufthavnen kom der igen nogen vind så i stedet for at slæbe Ottar med Fie satte vi sejl på Ottar og slæbte Fie. Det sidste stykke måtte vi dog bytte igen. Derefter slæbte vi begge skibe til kongebroen i Sønderborg hvor marinehjemmeværnet havde Brigaden liggende. Vi havde fået lov til at overnatte på brigaden, men den skulle ud i et ærinde og ville først være tilbage kl. 21.30, så vi gik ud og spiste et bedre måltid græsk mad.

Ottars store færd

Ottar blev søsat i 1978 og har siden ikke haft mange store sejlads. Det har ud over en gang til Barsø og en gang til det Sydfynske øhav kun været

småsejlad i fjorden. Det er egentlig synd, for hun er meget sødygtig og nu hvor hun har fået sin "rigtige" rig og sejl, kan hun meget mere. Da vi jo ikke kunne samle mandskab nok til at sejle Sebbe til Slesvig besluttede vi at tage Ottar på sin første færd til det store udland.

Nicole og Klaus skulle sejle med Sebbe for slæb.

Fredag morgen kl. 09.40 stævnede vi ud fra Kongebroen i Sønderborg og fandt ud af at hun kan gå under Sønderborg bro ved det inderste fag på Jyllands siden. Ret igennem broen og sejlet op. Vi havde en let vind og gik stille og roligt forbi slottet og over mod

Broagerland for at være sikker på at kunne holde højde. Stille og roligt kom der mere vind og der kom rigtig gang i skibet. Vi ændrede kurs og fik en vind næsten ind fra agten og der kom mere - huj hvor det gik.

Ombordværende var 2 gange Katrine (Jonassen og Kay), Henriette Kay, Arne og Steen (undertegnede).

Det var tørvejr hvad vi ikke kunne sige om dagen i forvejen. Kl. 12.00 havde vi kontakt med Klaus der kunne berette at de netop var gået ud for slæb af marinehjemmeværnet. Nu begyndte den spændende sejltur idet det var vort mål at nå Schleimünde inden vi skulle på slæb. Og vi sejle og

sejlede og havde det fantastisk, fin vind, fuld fart og godt vejr. Vi nåede det, kl. 13.40 var vi ved Schleimünde og måtte smide sejlet for at ro ind gennem den meget trafikerede og smalle munding. Et kvarters roning, så satte vi atter sejl og krydsede ind gennem Slien i en meget god vind og det gik bare flot - vending efter vending; dog var vi ved at sætte vores københavner over styr. Midt i en vending ringede mobilen og at passe 2 skøder samt en mobiltelefon er sin sag. Arne havde fået en boline omkring den ene arm da skødet havde sat sig fast og pludselig kom løs så vi ham hængene i en ret vinkel med kun underbenene indenbords, resten af ham

hang i vandskorpen mellem skib og sejl. En meget hurtig vurdering gjorde, at vi fandt at det var en spot at miste vor eneste københavner ombord - og så i tysk farvand - så vi tog ham indenbords. Det skal nævnes, at han selvfølgelig havde redningsvest på og i øvrigt heller ikke tog skade. Vi fortsatte vore kryds indtil marinehjemmeværnet dukkede op, først Brigade fra Sønderborg med Sebbe og lige bagefter Holger Danske fra Åbenrå

som vi skulle på slæb efter. Første forsøg med en line glippede og vandet var så lavt at de kun kunne sejle i sejlrenden - vi måtte ro og ro i både bølger, strøm og blæst, men til sidst mødtes vi i renden. Bølgerne gik højt og da vi gled ind mod skibssiden ville jeg støde fra. Men ak, - rælingen var for kort og pludselig forsvandt det ene ben i bølgen blå og jeg fandt mig hængende i forstaget med en vis legemsdel i vandskorpen (den blev ikke våd). Det lykkedes mig hurtigt at komme op og forstaget var dermed blevet testet til 90 kg levende vægt. Vi kom for slæb og fortsatte ned gennem den 17 sømil lange Schlei.

Om denne tur kan siges : Gid det ikke må blive den sidste langfærd - hun kan og vil gerne ud af Augustenborg fjord.

Fredag aften

Vel ankommet med skibene mødte vi den mere jordnære del af skibslaget (dem der kom i bil). Det lykkedes os at finde noget mad - overnatningssteder lå det lidt tungere med idet der var kommet flere vikinger end der var tilmeldt, men det gik også. Om aftenen var der en

gruppe tyske vikinger der spillede irsk folkemusik med violin trommer og strengeinstrumenter - det lød godt og da de blev ved længe var det de toner vi sov ind til.

Modtagelsen i Haitabu

Lørdag morgen gik skipper og undertegnede en runde for at finde ud af, hvad der egentlig skulle foregå - det lykkedes kun delvist. Kl. 11.00 skulle vi sejle ind et par hundrede meter nærmere mod byen hvor et nyt vikingeskib skulle søsættes. Det drejede sig om et nyt vrage nr. 3. Efter morgenmaden gik vi ud for sejl i begge skibe, hvor vi lå og krydsede lidt rundt for at ende på det aftalte sted. Freja var roet derhen og kunne desværre ikke deltage i sejladsen da de manglede mandskab. Vi gik så tilbage til broen og holdt frokostpause.

Efter frokosten gik vi atter på vandet med begge skibe og efter at have

præsenteret sejlene i nogle kryds gik vi ind til den lille bro til noret. Her blev masterne lagt samt hoved og hale på Sebbe. Nogle anstrengelser senere (der var stærk modstrøm) kom vi under og roede det sidste stykke ind til noret hvor vi riggede skibene og satte sejl. I en af ven-dingerne satte Viggo Sebbe på græs - det så sådan ud da hovedet stille og roligt gled ind i siv-

skoven. Det blev nogle pragtfulde kryds med begge skibe og finalen for tilskuerne ved museet blev, at vi sejlede skibene helt op på stranden neden for museet. Vi var et par der sprang/gik i land og det lignede en succes indtil en dame masede sig frem mellem turisterne og høj og klart gav besked på at græsset og tidslerne samt det øvrige ukrudt var fredet og aldeles ikke måtte betrædes. Hun henviste derfor meget myndigt til en "parkeringsplads" ca. 300 m fra hvor vi befandt os, hvorefter hun resolut drejede rundt og forsvandt. Her gik vi blåøjede danske vikinger og troede at vi med vores vikingeskib ville være velkomne på et vikingemuseum, men sådan er det åbentbart ikke i Tyskland!

Et af vore yngre, ret store medlemmer var sprunget i land, det var der en lidt kraftigere og lidt ældre marinehjemmeværnsmand der også havde

prøvet - det gik ikke så godt, han var vrikket om og havde forvredet benet. Det var heldigt at vi havde en sygeplejerske ombord. Nu forlod vi skuepladsen og sejlede tilbage til den lille bro, hvor vi gentog indturen i omvendt rækkefølge. Så tog vi atter nogen sejllads til ære for et meget stort publikum før vi gik i land.

Maden

Fredag aften da vi ankom, stod menuen på rundstykker med kalkunbryst, røget filet, ost m.m. - lørdag morgen stod menuen på rundstykker med kalkunbryst, røget filet, ost m.m., til frokost fik vi rundstykker med kalkunbryst, røget filet, ost m.m. og om aftenen var der dækket op med rundstykker med kalkunbryst, røget filet, ost m.m. - nu syntes vi efterhånden vi havde fået morgenmad nok og en af arrangørerne blev kontaktet - jo, men der kom snart grillkoteletter med tilbehør - det gjorde der også.

Slæbet hjem

Om slæbet hjem er der ikke så meget at berette, ud over at det gik meget fint. Dog satte vi Ottar og Anders over styr i sejlrenden i Slien da slæbelinen brast, men vi fik dem igen. I Sønderborg gik turen ikke længere for marinehjemmeværnet, så vi tog både Sebbe og Ottar på slæb med Fie.

En time og 3 kvarter senere lagde vi skibene på plads i Augustenborg - en meget fin tur var til ende.

Hørt undervejs

- fra Ottar kan det nogen gange knibe med udsynet for skipper, derfor er der en forgast. Skipper til forgast " - sejler vi ind i noget"? - Forgast " Nej - skal vi det"?

- spørgsmål fra den yngste - "hjemmeværnsfolk - er det gamle mænd der gerne vil lege soldater"?

- en tidlig morgen lød det fra en sovepose "sæt jer ned, - jeg kan ikke se hvor jeg styrer". Det var Ottars styrmand fra dagen i forvejen der åbenbart også havde sejlet hele natten.

- en ældre herre med spadserestok mødte op på broen "dies ist nicht ein schönes Arrangement" - "wieso nicht?" - nein, hier ist zu viele Leute wenn man die Schiffe sehen will".

Steen Weile

Hund eller hest? John klapper forsigtigt uhyret i Slesvig.

Bestyrelsen

Formand	Steen Weile Notmark 23 6440 Augustenborg	Tlf. Privat : 74473176 Tlf. Mobil : 40763075 Tlf. Arbejde : 74883292 E-mail : steen_weile@mail.tele.dk
Næstformand	Torben Heidtmann Kløvermarken 89 6440 Augustenborg	Tlf. Privat : 74472378
Kasserer	Jesper Rahr Pedersen Egevej 5 6440 Augustenborg	Tlf. Privat : 74472925 E-mail : rahr31@hotmail.com
Sekretær	Erik Jørgensen Parkgade 29 6400 Sønderborg	Tlf. privat : 74432716
Materiale- forvalter	Klaus Kay Th. Brorsonsvej 76 1. tv 6430 Nordborg	Tlf. privat : 74454629 E-mail : klk@augustenburg.dk
	Ole Rieck Sletmarken 12 6310 Broager	Tlf. Privat : 74440605 E-mail : ole.rieck@mail.tele.dk
	Allan Petersen Lillehavsstien 6440 Augustenborg	Tlf. Privat :
Kommunen	Andreas Asmussen Vestergade 26 6440 Augustenborg	Tlf. Privat : 74471355